

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 2479
Den 23. april 2024

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 633 (Alm. del), som Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har stillet til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri den 27. marts 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål nr. 633 (Alm. del) fra Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg

”Vil ministeren i lyset af, at ekspertgruppen for en Grøn skattereform anbefaler at overveje at gennemføre en normreduktion i kvælstofreguleringen som alternativ, hvis udviklingen i udbredelsen af pyrolyse vurderes ikke at kunne føre til en reduktion på 0,8 mio. ton CO₂e i 2030, angive de provenumæssige konsekvenser samt skyggepriser pr. ton CO₂e-reduktion inkl. sideeffekter, hvis det forudsatte reduktionspotential via tilskud til pyrolyse i model 3 på CO₂e mio. ton CO₂e i 2030 alternativt opnås ved en normreduktion? Der henvises til side 51 i den endelige afrapportering fra ekspertgruppen, hvor følgende fremgår: »Ekspertgruppen lægger op til, at der laves et genbesøg i 2027, hvor udviklingen i udbredelsen af pyrolyse vurderes. Hvis udviklingen på dette tidspunkt ikke vurderes at kunne føre til en reduktion på 0,8 mio. ton CO₂e i 2030, er det ekspertgruppens anbefaling, at de manglende reduktioner alternativt opnås ved forøgede afgifter. Som alternativ kan det overvejes at gennemføre en normreduktion i kvælstofreguleringen, der reducerer lattergasudledninger fra såvel husdyrgødning som handelsgødning. På grund af positive miljø- og sundhedseffekter forventes denne regulering at have forholdsvis lave samfundsøkonomiske omkostninger og effekten er lige som ved en afgiftsstigning mere sikker end udrulning af ny teknologi.”

Svar

En partiel umiddelbar opgørelse viser, at det vil kræve en normreduktion på ca. 50 pct. at opnå en reduktion svarende til 0,8 mio. ton CO₂e i 2030, forudsat, at reduktionen finder sted gennem reduceret anvendelse af handelsgødning. Opgørelsen tager ikke højde for afledte effekter, herunder hvor mange jorder, der ville blive udtaget af dyrkning ved en sådan normreduktion.

Der foreligger ikke umiddelbart opgørelser af den økonomiske betydning af normreduktioner i denne størrelsesorden, hvorfor det ikke er muligt at give et skøn på de erhvervs- og samfundsøkonomiske konsekvenser ved en sådan reduktion. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri finder, at normreduktion generelt er et mindre omkostningseffektivt reguleringsinstrument sammenlignet med afgift eller tilskud, da instrumentet ikke tager højde for variationen i landbrugernes omkostninger ved at reducere gødningsanvendelsen.

Jacob Jensen

/

Morten Ejrnæs